

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 227

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 aprilie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
169.			
— Decret privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție	2		
179.			
— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Comandor</i>	2		
180.			
— Decret privind conferirea Ordinului național <i>Pentru Merit</i> în grad de <i>Mare Cruce</i>	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 64 din 11 februarie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.....	3-4		
Decizia nr. 97 din 6 martie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 3 și ale art. 406 alin. 4 din Codul de procedură penală.....	5-6		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
4.330/534/2002. — Ordin al ministrului educației și cercetării și al ministrului muncii și solidarității sociale privind aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului pentru certificarea competențelor profesionale în învățământul liceal, filierele tehnologică și vocațională			6-14
		89. — Ordin al ministrului dezvoltării și prognozei privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale „Parcul Industrial Sibiu” — S.A.....	15
		90. — Ordin al ministrului dezvoltării și prognozei privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale „Parc Industrial” — S.R.L. Hunedoara	15-16
		188/1. — Ordin al ministrului finanțelor publice și al guvernatorului Băncii Naționale a României pentru aprobarea modificării și completării Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.982/5/2001, precum și a modificării și completării Planului de conturi pentru societățile bancare și a normelor metodologice de utilizare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.418/344/1997, cu modificările și completările ulterioare	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind încetarea raporturilor de serviciu
ale unui chestor de poliție**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 15 alin. (1) lit. a), art. 69 lit. a), art. 73 alin. (2) și ale art. 74 alin. (2) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României decretează:

Articol unic. — Pe data de 31 martie 2003 chestorului de poliție Gheorghe Petrea Neamțu îi încetează raporturile de serviciu ca urmare a pensionării, iar gradul profesional i se echivalează, prin efectul legii, cu gradul de general de brigadă în rezervă, specialitatea poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 31 martie 2003.
Nr. 169.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit*
în grad în *Comandor***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A pct. III și ale art. 11 alin. (1) pct. I.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

cu ocazia împlinirii vârstei de 80 de ani, pentru îndelungata activitate didactică pusă în slujba propovăduirii credinței creștine, pentru susținerea constantă a unui real dialog interconfesional în spiritul unei bune colaborări între biserica greco-catolică și cea ortodoxă,

Președintele României decretează:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Comandor* părintelui arhimandrit Olivier Raquez, rector al Colegiului Pontifical Român „Pio Romeno” din Roma.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 1 aprilie 2003.
Nr. 179.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului național *Pentru Merit* în grad de *Mare Cruce*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A pct. III și ale art. 11 alin. (1) pct. I.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,

la propunerea ministrului afacerilor externe,

în semn de apreciere pentru rolul avut în dezvoltarea tradiționalelor relații de prietenie și cooperare dintre Republica Italiană și România, pentru sprijinirea eforturilor de integrare europeană și euroatlantică a României,

Președintele României decretează:

Articol unic. — Se conferă Ordinul național *Pentru Merit* în grad de *Mare Cruce* Excelenței sale doamnei Anna Blefari Melazzi, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Italiene la București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 1 aprilie 2003.
Nr. 180.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 64

din 11 februarie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 1.081/Com/2002 al Tribunalului Galați — Secția comercială.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 4 februarie 2003 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 11 februarie 2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.081/Com/2002, **Tribunalul Galați — Secția comercială**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, excepție ridicată din oficiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia a susținut încălcarea dispozițiilor art. 49 din Constituție, considerând că „interzicerea efectuării altor operațiuni de vămuire, până la achitarea taxei vamale, în situația în care există o datorie vamală pentru o altă operațiune de vămuire generată de un alt raport juridic de import-export decât cel pentru care se dispune interzicerea, este neconstituțională”. Totodată, instanța apreciază că dispozițiile art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 „îngrădesc dreptul de proprietate protejat prin art. 41 din Constituție, întrucât contestatorului i se interzice dreptul de a folosi bunul pe teritoriul României”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În argumentarea acestui punct de vedere Guvernul susține că „nu se poate spune că exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți ale contestatoarei a fost restrâns prin măsura luată de organul vamal competent care, în condițiile art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997, i-a interzis acesteia să efectueze alte operații de vămuire, atâta timp cât unele datorii vamale anterioare nu au fost achitate“.

Subliniind că aspectul semnalat prin excepția ridicată este „de natură sancționatorie“, Guvernul arată că „aplicarea de măsuri sancționatorii pentru încălcarea legii nu este interzisă de Constituție“.

Conform opiniei Guvernului, nu este întemeiată aprecierea instanței că restrângerea exercițiului unor drepturi prevăzute de Constituție s-a realizat ca urmare a interzicerii de a intra în alt raport juridic fără nici o legătură cu cel inițial. Într-o asemenea situație, Guvernul subliniază că ne aflăm în prezența unor obligații față de aceeași autoritate publică, cea vamală, și în sfera unor obligații către bugetul statului, iar statul, conform art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, trebuie să asigure „protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară“.

Avocatul Poporului, însușindu-și, în esență, motivarea instanței de judecată, apreciază că dispoziția legală criticată este neconstituțională.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, care au următorul conținut: „*Când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală, după determinarea taxelor vamale convenite, ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora. Diferențele în minus se comunică titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței datorate de titularul operațiunii comerciale în acest termen atrage suportarea de dobânzi aferente acestei dife-*

rențe, în quantumul stabilit prin lege, precum și interzicerea efectuării altor operațiuni de vămuire, până la achitarea datoriei vamale.“ Legea nr. 141/1997 a fost modificată prin art. 167 din Ordonanța Guvernului nr. 61 din 29 august 2002 privind colectarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 30 august 2002, în sensul că a fost înlocuită noțiunea de „majorări de întârziere“ cu noțiunea de „dobânzi“.

Critica de neconstituționalitate, formulată de instanța de judecată din oficiu, are în vedere încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 49 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 41 privind protecția proprietății private. Se susține, în esență, că textul criticat restrânge nejustificat dreptul debitorului de a intra în alte raporturi juridice și i se interzice dreptul de a folosi bunul pe teritoriul României.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Sustinerea potrivit căreia art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 ar institui o restrângere a exercitării unor drepturi în sensul dispozițiilor art. 49 din Constituție nu poate fi primită. Curtea reține că, prin dispozițiile art. 49 din Constituție, restrângerea se referă la exercițiul drepturilor și libertăților constituționale, iar nu la alte drepturi, cum ar fi cazul prevăzut de textul criticat care interzice efectuarea „*altor operațiuni de vămuire, până la achitarea datoriei vamale*“.

În legătură cu critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997, cu raportare la prevederile art. 41 din Constituție privind protecția proprietății private, Curtea constată, de asemenea, că aceasta este nefondată. Dispozițiile legale criticate interzic efectuarea altor operațiuni de vămuire, până la achitarea datoriei vamale, fără a leza dreptul de proprietate al persoanei în cauză asupra bunurilor sale.

De altfel, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut că, „în legătură cu atributele dreptului de proprietate, din analiza dispozițiilor art. 41 alin. (1) și ale art. 135 alin. (6) din Constituție rezultă că pot fi stabilite prin lege anumite limite, îngrădiri fie în privința obiectului dreptului, fie în privința unor atribute ale dreptului pentru apărarea intereselor sociale și economice generale [...]“. (În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 147 din 29 mai 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 18 februarie 1998.)

Curtea reține că obligația înscrisă în textul criticat este conformă cu art. 53 din Constituție, care instituie obligația cetățenilor de a contribui, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice, precum și cu art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, care obligă statul să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, excepție ridicată din oficiu în Dosarul nr. 1.081/Com/2002 al Tribunalului Galați — Secția comercială. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 februarie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 97

din 6 martie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 3 și ale art. 406 alin. 4 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 3 și ale art. 406 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefan Dragomir în Dosarul nr. 1.125/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale ale art. 16, privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, și nici pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.125/2002, **Curtea Supremă de Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 403 alin. 1 și 3 și ale art. 406 alin. 4 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ștefan Dragomir, revizuent recurent în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate aduc atingere prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul oricărei persoane de a fi judecată public, echitabil și într-un termen rezonabil de către un tribunal independent și imparțial. Astfel, se arată că, existând admiterea în principiu, ca prim stadiu al revizuirii, se creează o situație discriminatorie între condamnatul care beneficiază de rejudecarea cauzei pe fond ca urmare a admiterii cererii sale în principiu și condamnatul care nu beneficiază de rejudecare deoarece i-a fost respinsă cererea prin procedura admiterii în principiu.

Curtea Supremă de Justiție — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată în cauză este neîntemeiată, deoarece fazele procesuale stabilite de legiuitor privind soluționarea unei cereri de revizuire nu sunt de natură să îl prejudicieze pe revizuent în raport cu alte căi de atac.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea

nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile art. 403 alin. 1 și 3 și ale art. 406 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Se argumentează că admiterea în principiu a cererii de revizuire nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece există suficiente garanții procesuale pentru desfășurarea corectă a procesului penal, justiția înfăptuindu-se de către instanțele de judecată, așa cum prevede art. 125 din Constituție, iar nu de procuror, care, în calitate de organ de urmărire penală, efectuează numai cercetări prealabile. Mai mult, sentințele instanței de revizuire, date potrivit art. 403 alin. 3 și art. 406 alin. 1 din Codul de procedură penală, sunt supuse aceluiași căi de atac ca și hotărârile la care se referă revizuirea, iar deciziile date în apel sunt supuse recursului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu contravin nici uneia dintre dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 403 alin. 1 și 3 și ale art. 406 alin. 4 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Se arată în acest sens că, prin dispozițiile art. 403 alin. 1 și 3 și ale art. 406 alin. 4 din Codul de procedură penală, nu este încălcat principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ci, dimpotrivă, această reglementare reprezintă o materializare a prevederilor art. 125 alin. (3) din Constituție, potrivit cărora competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege. De asemenea, nu se constată o încălcare a dreptului oricărei persoane la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un timp rezonabil, de către o instanță independentă, drept prevăzut în art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere asupra excepției.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 403 alin. 1 și 3 și ale art. 406 alin. 4 din Codul de procedură penală, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 403 alin. 1 și 3: „*Instanța, ascultând concluziile procurorului și ale părților, examinează dacă cererea de revizuire este făcută în condițiile prevăzute de lege și dacă din probele strânse în cursul cercetării efectuate de procuror rezultă date suficiente pentru admiterea în principiu. Instanța poate verifica oricare dintre probele pe care se întemeiază cererea sau poate, când este necesar, să administreze probe noi. [...]*

Instanța, în baza celor constatate, dispune prin încheiere admiterea în principiu a cererii de revizuire sau, prin sentință, respingerea acesteia. [...]”

— Art. 406 alin. 4: „*Dacă instanța constată că cererea de revizuire este neîntemeiată, o respinge.*”

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1), conform cărora „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări*”, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora: „*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege [...]*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate sunt incluse în titlul II, capitolul IV, secțiunea a II-a din Codul de procedură penală, destinate revizuirii, una dintre cele trei căi extraordinare de atac. Revizuirea, ca mijloc procesual prin care sunt atacate hotărârile penale definitive care conțin grave erori de fapt, presupune o procedură complexă, bazată pe mai multe etape; o primă etapă se desfășoară în fața procurorului, iar cea de a doua, cuprinzând două stadii — admiterea în principiu și rejudecarea după admiterea în principiu —, are loc în fața instanței de judecată. Art. 403, ale cărui alineate 1 și 3 sunt invocate ca fiind neconstituționale, reglementează modul în care instanța de judecată verifică

regularitatea cererii de revizuire și îndeplinirea condițiilor legale de folosire a acestei căi de atac. Fiind o activitate procesuală de statuare privind exercitarea unui drept procesual, prin urmare o judecată, soluționarea constă, după caz, în admiterea în principiu, prin încheiere, sau respingerea, prin sentință. Art. 406, care reglementează soluțiile pronunțate de instanță după rejudecare, prevede în alin. 4 că instanța respinge cererea de revizuire în cazul în care o consideră neîntemeiată.

Existența a două momente procesuale în judecarea cererilor de revizuire este o soluție tradițională nu numai pentru procesul penal român, dar și pentru procesul penal francez și se aplică în mod egal, fără privilegii sau discriminări, tuturor persoanelor care sunt în aceeași situație.

Procedura admiterii în principiu nu este de natură a încălca egalitatea cetățenilor în fața legii, consacrată de art. 16 alin. (1) din Constituție, aceasta presupunând, astfel cum în mod constant a statuat Curtea Constituțională, instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

De asemenea, prevederile legale criticate nu încalcă nici dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Admiterea în principiu a cererii de revizuire este de natură a deschide sau nu o a doua etapă a revizuirii — rejudecarea — în care, conform art. 405 din Codul de procedură penală, se aplică regulile privind judecarea în primă instanță, cu respectarea principiilor impuse de convenție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 403 alin. 1 și 3 și a art. 406 alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ștefan Dragomir în Dosarul nr. 1.125/2002 al Curții Supreme de Justiție — Secția penală. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII
Nr. 4.330 din 30 august 2002

MINISTERUL MUNCII ȘI SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 534 din 4 decembrie 2002

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului pentru certificarea competențelor profesionale în învățământul liceal, filierele tehnologică și vocațională

În baza dispozițiilor art. 26 alin. (3) și (4) din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 23/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 4/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării și ministrul muncii și solidarității sociale emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de organizare și desfășurare a examenului pentru certificarea competențelor profesionale în învățământul liceal,

filierile tehnologică și vocațională, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Agențiile județene pentru ocuparea forței de muncă, Direcția generală pentru învățământ preuniversitar, Direcția generală pentru învățământ în limbile minorităților, Direcția generală buget-finanțe din cadrul Ministerului Educației și Cercetării, inspectoratele școlare județene și al municipiului București, Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, Serviciul Național de Evaluare și Examinare și unitățile de învățământ vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu

Art. 3. — (1) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) O dată cu intrarea în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.320/2001 cu privire la aprobarea Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului pentru obținerea certificatului de competențe profesionale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 30 octombrie 2001, precum și orice altă dispoziție contrară.

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu

ANEXĂ

METODOLOGIA

de organizare și desfășurare a examenului pentru certificarea competențelor profesionale în învățământul liceal, filierele tehnologică și vocațională

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta metodologie cuprinde normele de organizare și desfășurare a examenului pentru certificarea competențelor profesionale în învățământul liceal, filierele tehnologică și vocațională, pentru profilurile:

- servicii, resurse naturale și protecția mediului și tehnic pentru filiera tehnologică;
- artistic, pedagogic, teologic, sportiv și muzici militare pentru filiera vocațională.

Art. 2. — Absolvirea învățământului liceal, filierele tehnologică și vocațională, are două componente:

- examenul de bacalaureat, a cărui promovare dă dreptul la obținerea diplomei de bacalaureat;
- examenul pentru certificarea competențelor profesionale, a cărui promovare dă dreptul la obținerea certificatului de competențe profesionale, corespunzător nivelului 3 de calificare — tehnician sau echivalent, în conformitate cu prevederile anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor ocupațiilor, meseriilor și specializărilor pentru care se asigură pregătirea profesională prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare.

Art. 3. — (1) La examenul pentru certificarea competențelor profesionale se pot prezenta absolvenții învățământului liceal, filierele tehnologică și vocațională, forma de învățământ de zi.

(2) Candidații proveniți din învățământul liceal seral, filiera tehnologică, se pot înscrie la examenul pentru certificarea competențelor profesionale numai dacă în clasele X—XIII au studiat disciplinele tehnologice de specialitate și fac dovada că au lucrat în producție cel puțin un an în specializări corespunzătoare celei pentru care au fost școlarizați sau au efectuat stagii de pregătire practică în condițiile prevăzute de Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.508/2001 referitor la aprobarea programelor școlare pentru disciplina Pregătire practică, clasele a X-a—a XII-a, învățământ liceal filiera tehnologică, pentru elevii de la învățământul de zi.

Art. 4. — (1) Candidații proveniți din învățământul liceal de stat, filierele tehnologică și vocațională, pot susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale, fără taxă, de cel mult două ori. Prezentările ulterioare la acest examen sunt condiționate de achitarea unei taxe.

(2) Candidații proveniți de la filierele tehnologică și vocațională din unitățile de învățământ liceal particular neacreditate, înființate conform legii, susțin examenul pentru certificarea competențelor

profesionale, cu achitarea unei taxe, la unitățile de învățământ de stat stabilite de inspectoratele școlare județene/al municipiului București. Unitățile de învățământ de stat la care acești candidați susțin examenul pentru certificarea competențelor profesionale se stabilesc cu cel puțin 60 de zile înainte de susținerea examenului.

(3) Taxa de examen menționată la alin. (1) și (2) se stabilește de fiecare inspectorat școlar județean/al municipiului București. La stabilirea cuantumului taxei se vor lua în calcul toate cheltuielile pentru fiecare candidat.

(4) În conformitate cu alin. (2) al art. 103 din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, unitățile de învățământ liceal particular, filierele tehnologică și vocațională, acreditate, fac parte din sistemul național de învățământ și organizează examen pentru certificarea competențelor profesionale pentru propriii absolvenți.

Art. 5. — (1) În urma promovării examenului pentru certificarea competențelor profesionale, absolventului i se eliberează certificatul de competențe profesionale, în condițiile prevăzute de Legea nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în concordanță cu Hotărârea Guvernului nr. 1.246/2001 privind sistemul de certificare a nivelurilor de calificare prin învățământul profesional, liceal — filiera tehnologică și vocațională — și postliceal, precum și cu Regulamentul privind regimul juridic al actelor de studii și al documentelor de evidență școlară în învățământul preuniversitar, aprobat prin Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.678/2002.

(2) Certificatul de competențe profesionale este un act prin care se confirmă pregătirea profesională dobândită de absolvenți pe întreaga durată a studiilor liceale.

(3) Certificatul de competențe profesionale se eliberează de secretariatul unității de învățământ la care s-a susținut examenul pentru certificarea competențelor profesionale, după încheierea cursurilor clasei terminale a XII-a/a XIII-a, acelor absolvenți care au promovat examenul pentru certificarea competențelor profesionale.

Art. 6. — (1) În conformitate cu prevederile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 84/1995, republicată, eliberarea certificatului de competențe profesionale nu este condiționată de promovarea examenului de bacalaureat, cu excepția profilului pedagogic din cadrul filierei vocaționale.

(2) Absolvenții profilului pedagogic pot beneficia de drepturile conferite de certificatul de competențe profesionale numai dacă îndeplinesc condițiile art. 7 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, adică sunt absolvenți de liceu cu diplomă de bacalaureat.

CAPITOLUL II

Coordonarea metodologică a examenului pentru certificarea competențelor profesionale

Art. 7. — (1) Organizarea și desfășurarea examenului pentru certificarea competențelor profesionale în învățământul liceal, filierele tehnologică și vocațională, sunt coordonate la nivel național de Comisia națională de evaluare și certificare, care se constituie în fiecare an școlar și funcționează în cadrul Ministerului Educației și Cercetării.

(2) Componenta și atribuțiile Comisiei naționale de evaluare și certificare sunt stipulate în art. 7, 8 și 9 din Metodologia de organizare și desfășurare a examenelor de absolvire a învățământului profesional și postliceal, aprobată prin Ordinul ministrului educației și cercetării și al ministrului muncii și solidarității sociale nr. 3.176/137/2002.

Art. 8. — (1) La nivelul inspectoratelor școlare județene/al municipiului București se constituie comisia de evaluare județeană/a municipiului București, care coordonează organizarea examenului pentru certificarea competențelor profesionale în învățământul profesional, postliceal și liceal, filierele tehnologică și vocațională.

(2) Componenta și atribuțiile comisiei de evaluare județene/a municipiului București sunt stipulate în art. 10 și 11 din Metodologia de organizare și desfășurare a examenelor de absolvire a învățământului profesional și postliceal.

Art. 9. — (1) La nivelul unității de învățământ, desemnată centru de examen de comisia de evaluare județeană/a municipiului București, coordonarea examenului pentru certificarea competențelor profesionale revine comisiei de examinare din unitatea de învățământ respectivă.

(2) Numirea comisiei de examinare din unitatea de învățământ se face prin decizie a inspectorului școlar general, la propunerea consiliului de administrație al școlii, cu avizul inspectorului de specialitate, cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea examenelor pentru certificarea competențelor profesionale.

(3) Pentru învățământul teologic este necesară și obținerea avizului din partea cultului respectiv.

Art. 10. — (1) Pentru filiera tehnologică comisia de examinare din unitatea de învățământ este alcătuită din:

a) președinte — directorul sau directorul adjunct al unității de învățământ (de regulă, profesor de specialitate) — fără drept de notare;

b) vicepreședinte — profesor metodist de specialitate de la o altă unitate de învățământ, specialist în profilul pentru care s-au pregătit candidații — fără drept de notare;

c) secretar — responsabilul ariei curriculare „Tehnologii” din unitatea de învățământ respectivă — fără drept de notare;

d) 4—7 membri, din care:

— 2—3 parteneri sociali, specialiști, cu rol de observator, de la societățile comerciale cu care unitatea de învățământ are relații de parteneriat și reprezentanți ai comitetului local pentru dezvoltarea parteneriatului social în formarea profesională — fără drept de notare;

— 1—2 cadre didactice care au asigurat instruirea practică sau laboratorul la clasa/grupa respectivă — cu drept de notare;

— 1—2 cadre didactice care au predat disciplinele de specialitate la clasa/grupa respectivă — cu drept de notare.

(2) Pentru filiera vocațională comisia de examinare din unitatea de învățământ este alcătuită din:

a) președinte — directorul sau directorul adjunct al unității de învățământ (de regulă, profesor de specialitate), fără drept de notare;

b) vicepreședinte — reprezentantul partenerilor sociali pentru care se realizează calificarea profesională, cu rol de observator, fără drept de notare [vezi și alin. (3)];

c) secretar — responsabilul catedrei de specialitate din unitatea de învățământ respectivă, fără drept de notare;

d) 2—6 membri, cu drept de notare:

— cadrul didactic care a asigurat pregătirea practică la clasa/grupa respectivă sau, în cazul în care nu există pregătire practică, un alt cadru didactic de specialitate din unitatea respectivă sau din altă unitate de învățământ;

— cadre didactice din unitatea de învățământ respectivă sau din unitățile de unde provin candidații, specialiști în domeniul în care s-au pregătit candidații.

(3) În cazul liceelor teologice, din comisie poate face parte un reprezentant al cultului, în calitate de observator, fără drept de notare.

(4) La liceele de artă, profilul muzică, în comisia pentru canto clasic și pentru muzică tradițională românească va fi cooptat în calitate de membru, cu drept de notare, un profesor de teorie-solfegiu-dicteu.

Art. 11. — (1) Comisia de examinare din unitatea de învățământ are următoarele atribuții:

a) întocmește graficul de acțiuni privind organizarea și desfășurarea examenului pentru certificarea competențelor profesionale și îl afișează cu cel puțin două săptămâni înainte de începerea acestuia;

b) pregătește documentația tehnică, sălile, aparatele, instrumentele, sculele, dispozitivele, materialele necesare și asigură condițiile normale de desfășurare a probelor de examen;

c) asigură asistența medicală de specialitate, pe perioada desfășurării probei practice, acolo unde specialitatea examinată o impune;

d) stabilește criteriile de evaluare pentru probele examenului pentru certificarea competențelor profesionale, în conformitate cu competențele specifice exercitării specializării;

e) pentru filiera vocațională:

— stabilește subiectele pentru proba practică; pentru specializarea muzică subiectele pentru solfegiu și citire la prima vedere se elaborează cu o oră înaintea începerii probei, în prezența inspectorului de specialitate;

— stabilește durata probelor practice, în funcție de specialitate;

f) organizează și efectuează examinarea și notarea candidaților;

g) afișează rezultatele examenului pentru certificarea competențelor profesionale;

h) întocmește și păstrează, pe toată durata desfășurării examenului pentru certificarea competențelor profesionale, dosarul comisiei de examinare;

i) înaintează comisiei de evaluare județene/a municipiului București un raport cu privire la modul de organizare și desfășurare a examenului pentru certificarea competențelor profesionale, care să conțină propuneri cu privire la optimizarea desfășurării examenului pentru certificarea competențelor profesionale, în conformitate cu anexa A.

(2) Inspectorul de specialitate va consemna atribuțiile pentru fiecare membru al comisiei de examinare, în fișe individuale, întocmite în conformitate cu anexa B. Fișele individuale vor fi semnate de persoanele nominalizate în comisie și vor fi păstrate la dosarul acesteia.

Art. 12. — (1) Fiecare comisie de examinare va păstra în dosarul său, pe toată durata desfășurării examenului pentru certificarea competențelor profesionale, toate documentele referitoare la examen.

(2) La încheierea examenului pentru certificarea competențelor profesionale dosarul comisiei de examinare va fi predat de președinte, sub semnătură, la secretariatul unității de învățământ pentru arhivare.

(3) Unitatea de învățământ are obligația de a păstra dosarele comisiei de examinare timp de 3 ani.

Art. 13. — (1) La nivelul unității de învățământ se pot constitui mai multe subcomisii de examinare, în funcție de specializările existente.

(2) Un membru cu drept de notare nu poate face parte decât dintr-o singură subcomisie de examinare.

Art. 14. — Din comisiile și subcomisiile de examinare, cu drept de notare, nu pot face parte cei care au soț/soție sau rude până la gradul al II-lea inclusiv printre candidați. Toți membrii comisiilor de examinare au obligația de a da declarații scrise în acest sens. Declarațiile se păstrează alături de celelalte documente de examen, în dosarul comisiei de examinare.

Art. 15. — La activitățile comisiei de examinare din unitatea de învățământ este obligatorie prezența tuturor membrilor acesteia.

Art. 16. — Fiecare comisie de examinare din unitatea de învățământ va avea la dispoziție lista candidaților înscriși la examenul pentru certificarea competențelor profesionale, în ordine alfabetică, pe specializări, indiferent de forma de învățământ la care au absolvit ultima clasă și tipul unității de învățământ absoluite, respectiv de stat sau particulară.

CAPITOLUL III

Înscrierea candidaților la examenul pentru certificarea competențelor profesionale

Art. 17. — La examenul pentru certificarea competențelor profesionale au dreptul să se înscrie elevii care finalizează studiile în anul în care se susține examenul, precum și absolvenții din promoțiile anterioare care au promovat ultimul an de liceu, dar nu au promovat sau nu s-au prezentat la examenul pentru certificarea competențelor profesionale în sesiunile anterioare.

Art. 18. — (1) Înscrierea candidaților proveniți de la învățământul de stat și de la cel particular acreditat la examenul pentru certificarea competențelor profesionale se face la secretariatul unității de învățământ la care elevul este înscris, în conformitate cu graficul stabilit pentru organizarea și desfășurarea examenului pentru certificarea competențelor profesionale.

(2) Înscrierea candidaților proveniți de la învățământul particular neacreditat se face la unitățile de învățământ nominalizate ca centre de examen de către inspectoratul școlar județean/al municipiului București.

Art. 19. — (1) În vederea înscrierii la examenul pentru certificarea competențelor profesionale a candidaților din seria curentă, profesorii diriginți întocmesc, în perioada prevăzută în grafic, tabelele care cuprind următoarele date: numele și prenumele elevilor, clasa și specializarea în care s-au pregătit, semnăturile elevilor și dirigintelui (conform anexei C).

(2) Tabelele prevăzute la alin. (1) se depun, în perioada prevăzută în grafic, la secretariatele unităților de învățământ în care se organizează centre de examen. Pe baza acestora secretarii/secretarii-șefi ai unităților de învățământ întocmesc listele cu elevii înscriși la examenul pentru certificarea competențelor profesionale, pe specializări.

(3) Înscrierea candidaților care își vor finaliza studiile la unități de învățământ particular neacreditate se face respectându-se prevederile art. 18 alin. (2) și ale art. 19 alin. (1) și pe baza următoarelor înscrisuri:

a) certificat de naștere;

b) certificat de căsătorie, dacă este cazul;

c) foaia matricolă, în original, eliberată de unitatea de învățământ particular, precum și o copie a acesteia, certificată ca fiind conformă cu originalul, copie care se păstrează în arhiva unității de învățământ la care se susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale; foaia matricolă și copia acesteia se depun de către unitatea de învățământ neacreditată în momentul încheierii situației școlare;

d) actul de identitate, în original, precum și o copie a acestuia, certificată ca fiind conformă cu originalul, copie care se păstrează în arhiva unității de învățământ la care se susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale;

e) chitanță de plată a taxei de examen, eliberată de unitatea de învățământ în care se va susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale.

(4) În cazul candidaților de la liceele/clasele sportive, înscrierea la examenul pentru certificarea competențelor profesionale

este condiționată de prezentarea avizului medical la zi, în care se specifică: „Apt pentru susținerea probei practice sportive din cadrul examenului pentru certificarea competențelor profesionale“.

Art. 20. — (1) Candidații care provin din promoțiile anterioare anului în care se susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale se înscriu la secretariatele unităților de învățământ la care și-au finalizat studiile, pe baza înscrisurilor precizate la art. 19 alin. (3).

(2) În situația în care candidații prevăzuți la alin. (1) au domiciliul în altă localitate decât aceea în care se află unitatea de învățământ la care și-au finalizat studiile, aceștia se pot înscrie la o unitate de învățământ din localitatea de domiciliu, de același profil cu cea absolvită, cu aprobarea inspectorului școlar general din județul în care se află domiciliul candidatului.

(3) Dacă unitățile de învățământ la care candidații prevăzuți la alin. (1) au absolvit cursurile nu organizează examen pentru certificarea competențelor profesionale în specializarea respectivă, înscrierea acestora se face la o unitate de învățământ care organizează examen pentru certificarea competențelor profesionale în specializarea respectivă, pe baza aprobării inspectorului școlar general.

(4) În mod excepțional, în situația în care pentru specializarea candidaților prevăzuți la alin. (1) nici o unitate de învățământ desemnată centru de examen, din localitatea de domiciliu a acestora, nu organizează examen pentru certificarea competențelor profesionale, cu aprobarea inspectorului școlar general se poate înființa o subcomisie specială în cadrul unei comisii de examinare în profil, în cadrul căreia se vor prezenta la examen candidații în cauză.

Art. 21. — (1) Directorii unităților de învățământ care organizează examen pentru certificarea competențelor profesionale întocmesc lista specializărilor pentru care se susține examen și transmit situația comisiei de evaluare județene/a municipiului București până la data de 1 martie a anului școlar în care se susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale.

(2) Directorii unităților de învățământ iau măsuri pentru informarea candidaților asupra prevederilor prezentei metodologii.

Art. 22. — Inspectorul de specialitate din cadrul inspectoratelor școlare județene/al municipiului București întocmește o situație centralizată la nivel județean, care cuprinde lista specializărilor pentru care se organizează examen pentru certificarea competențelor profesionale. Aceasta va fi transmisă la Ministerul Educației și Cercetării — Direcția generală pentru învățământ pre-universitar până la data de 15 martie a anului școlar în care se susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale.

CAPITOLUL IV

Structura examenului pentru certificarea competențelor profesionale

Art. 23. — (1) Examenul pentru certificarea competențelor profesionale conține două probe:

a) susținerea proiectului/lucrării de specialitate;

b) realizarea unei probe practice, relevantă pentru specializarea certificată, și argumentarea teoretică a acesteia.

(2) La filiera vocațională proba practică poate conține, după caz, mai multe etape.

(3) Probele examenului pentru certificarea competențelor profesionale, prevăzute la alin. (1), respectiv „susținerea proiectului/lucrării de specialitate“ și „proba practică“, se pot desfășura în aceeași zi de examen.

Art. 24. — Structura probelor de examen pentru filiera vocațională, în funcție de profil și specializare, este:

1. la liceele de artă, specializările arte plastice și decorative, arhitectură, arte ambientale și design:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate;

— probă practică — realizarea unei secvențe din proiectul de specialitate;

2. la liceele de artă, specializarea muzică:

a) instrumente:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate;

— probă practică — recital instrumental care cuprinde un studiu și două lucrări de stil, caracter și formă diferite; citirea la prima vedere a unui text muzical de minimum 16 măsuri, la nivelul clasei a XII-a; argumentarea teoretică a recitalului;

b) canto clasic:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate;

— probă practică — recital vocal care cuprinde 3 lucrări: arie antică, lied clasic sau romantic și o piesă românească; citirea la prima vedere a unui solfegiu din programa clasei a XII-a; argumentarea teoretică a recitalului;

c) muzică tradițională românească:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate;

— probă practică — recital vocal cuprinzând 3 lucrări: o doină sau baladă și două melodii populare în ritmuri diferite din zona de proveniență a candidatului; citirea la prima vedere a unui solfegiu din programa clasei a XII-a; argumentarea teoretică a recitalului;

d) teorie-solfegiu-dicteu:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate;

— probă practică — auz muzical (un interval simplu consonant și disonant, un interval compus, inclusiv cvintadecima, un trison în poziție strânsă, un trison în poziție largă), dicteu melodic și armonic de 16 și, respectiv, 8 măsuri, conform programei clasei a XII-a; solfegiu la prima vedere de 12 măsuri de 3 sau 4 timpi, în cheile sol și fa, în tonalități cu maximum 3 alterații constitutive, cu salturi de maximum decimă mare, cu maximum 4 durate pe timp, cu elemente de conflict metro-ritmic: sincopă, contratimp, anacruze, cu inflexiuni modulatorii și modulații pasagere la tonalități apropiate — o cvintă ascendentă, respectiv descendentă, la relativă, la omonimă; se va analiza solfegiul în plan teoretic;

3. la liceele de artă, specializarea coregrafie:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate;

— probă practică — dans clasic — studiu la sală; repertoriu-spectacol; prezentarea și susținerea teoretică a repertoriului de către candidat pentru propriul rol. Pentru repertoriul spectacol candidatul se prezintă solo, în duet sau ansamblu, cu lucrări în stil clasic, modern, de caracter sau românesc;

4. la liceele de artă, specializarea teatru:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate;

— probă practică — spectacol, care va cuprinde momente de teatru (monolog, versuri de toate genurile, scene din dramaturgia universală sau românească); prezentarea și susținerea teoretică de fiecare candidat pentru propriul rol;

5. la seminariile teologice, specializarea pastorală:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate din dogmatică și din studiul biblic al Vechiului și Noului Testament;

— probă practică din tipic și muzică bisericească, predică și cateheză;

6. la seminariile teologice, specializarea patrimoniu cultural:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate din dogmatică și din studiul biblic al Vechiului și Noului Testament;

— executarea unei lucrări practice în specialitate;

7. la liceele pedagogice, specializarea învățător — educatoare:

— probă practică — lecție finală la o disciplină din planul de învățământ al școlii primare; activitate comună finală din planul de învățământ preșcolar;

— prezentarea și susținerea proiectelor de lecție;

8. la liceele pedagogice, specializarea bibliotecar-documentarist:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate de organizare și dezvoltare a unei biblioteci școlare;

— probă practică — realizarea unei secvențe din proiectul de specialitate;

9. la liceele pedagogice, specializarea pedagog școlar, instructor pentru activități extrașcolare, instructor animator:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate;

— probă practică — prezentarea unei activități educative pe o temă la alegere;

10. la liceele/clasele cu program sportiv:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate din pregătirea sportivă teoretică;

— probă practică de specialitate, care constă în demonstrarea unui număr de elemente tehnico-tactice din disciplina sportivă studiată, executată separat sau în condiții de joc, set, rundă;

11. la licee ale Ministerului Apărării Naționale, specializarea muzici militare:

— susținerea proiectului/lucrării de specialitate;

— probă practică — recital instrumental care cuprinde un studiu și două lucrări de stil, caracter și formă diferite; citirea la prima vedere a unui text muzical de minimum 16 măsuri, la nivelul clasei a XII-a; argumentarea teoretică a recitalului.

Art. 25. — Proiectul/lucrarea de specialitate reflectă cunoștințele și competențele generale și specifice dobândite de elev, atât din punct de vedere teoretic, cât și practic, și își propune să verifice capacitatea candidatului:

a) de a sistematiza și de a sintetiza cunoștințele generale în domeniu și pe cele de specialitate corespunzătoare specializării absolvite;

b) de a utiliza deprinderile și competențele formate în rezolvarea problemelor teoretice și practice, specifice specializării absolvite;

c) de a propune/utiliza soluții moderne și eficiente de organizare și derulare a proceselor tehnologice specifice specializării absolvite;

d) de a mobiliza competențele specifice dobândite prin studierea disciplinelor din aria curriculară de specialitate, în vederea rezolvării unor cazuri/situații problematice impuse de tema lucrării — după caz;

e) de a utiliza, după caz, tehnologiile informatice moderne în aplicații specifice domeniului în care s-a specializat.

Art. 26. — (1) Temele proiectelor/lucrărilor de specialitate și criteriile de evaluare a acestora se stabilesc, la nivelul unității de învățământ de stat sau particular, de comisia metodică de specialitate și, după caz, cu participarea reprezentanților partenerilor sociali interesați.

(2) Temele proiectelor/lucrărilor de specialitate trebuie să se încadreze în mod obligatoriu în aria curriculară a profilului respectiv și să fie în concordanță cu curriculumul școlar studiat de elevi la disciplinele din cadrul ariei curriculare specifice specializării.

(3) Temele proiectelor/lucrărilor de specialitate, precum și temele pentru proba practică, după caz, se afișează la avizierul unității de învățământ până la data de 15 octombrie a anului școlar în care se susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale.

(4) Candidații consultă tematica afișată și optează pentru una dintre teme sau propun o altă temă. Opțiunea candidatului se face în scris până la data de 1 noiembrie a anului școlar în care se susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale. Pentru validarea propunerilor de teme din partea candidaților este necesar avizul profesorului îndrumător al proiectului/lucrării de specialitate și al responsabilului catedrei de specialitate.

(5) Aprobarea repartizării temelor proiectelor/lucrărilor de specialitate se face de consiliul de administrație al unității de învățământ până la data de 15 noiembrie a anului școlar în care se susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale.

Art. 27. — Comisia metodică de specialitate din unitatea de învățământ organizatoare are responsabilitatea de a comunica elevilor, în termenul stabilit la art. 26 alin. (3), criteriile de evaluare a proiectelor/lucrărilor de specialitate, ținând cont de:

a) calitatea lucrării: acoperirea ariei curriculare, relevanța obiectivelor;

b) performanța candidatului: contribuția candidatului, structura lucrării;

c) nivelul de performanță: realizarea/susținerea lucrării, demonstrarea competențelor, abilități sociale.

Art. 28. — Profesorul îndrumător al proiectului/lucrării de specialitate, cadru didactic care a predat disciplinele de specialitate sau a coordonat pregătirea practică, are următoarele obligații:

- a) face cunoscute temele propuse pentru proiectele/lucrările de specialitate tuturor elevilor din anii terminali;
- b) revizuieste și reînnoiește, după caz, în fiecare an tematica proiectelor/lucrărilor de specialitate;
- c) oferă consultață și sprijin elevilor în alegerea temelor pentru proiectele/lucrările de specialitate;
- d) recomandă bibliografia minimală și stabilește documentația necesară;
- e) definitivează împreună cu elevii planul și etapele de elaborare a proiectului/lucrării de specialitate înainte de începerea semestrului al II-lea al ultimului an de studiu;
- f) oferă consultații, îndrumă și urmărește modul de elaborare a proiectului/lucrării de specialitate;
- g) se asigură că fiecare elev își elaborează și tehnoredactează singur proiectul/lucrarea de specialitate;
- h) verifică proiectul/lucrarea de specialitate și întocmește un referat de evaluare a acestuia/acesteia, propunând comisiei de examinare un calificativ: admis sau respins;
- i) se asigură că elevii cu diverse tipuri de deficiențe/cerințe educative speciale primesc sprijin pentru realizarea și susținerea proiectului de specialitate, în conformitate cu nevoile impuse de tipul respectiv de deficiență.

Art. 29. — În vederea elaborării proiectului/lucrării de specialitate, profesorul îndrumător poate recomanda sau solicita, în scris, conducerii unității de învățământ organizarea de consultații și de către alte cadre didactice sau specialiști în domeniu, pentru a le facilita elevilor accesul la informațiile de care au nevoie.

Art. 30. — (1) Proiectul/lucrarea de specialitate este elaborat/elaborată de fiecare candidat pe baza tematicii repartizate și aprobate conform art. 26 alin. (5).

(2) Proiectul/lucrarea de specialitate este elaborat/elaborată de absolvent în baza cunoștințelor și deprinderilor dobândite prin disciplinele de specialitate, orele de laborator și de pregătire practică: determinări de laborator, experimente, analiza unor secvențe din procesul tehnologic, elemente de proiectare, elaborarea documentațiilor etc.

(3) Elaborarea proiectelor/lucrărilor de specialitate se bazează și pe competențele dobândite de candidați pe durata cursurilor liceale prin studiul disciplinelor cuprinse în cadrul celorlalte arii curriculare: competențe sociale, lingvistice, științifice etc.

Art. 31. — (1) Proiectul/lucrarea de specialitate are următorul conținut:

- a) cuprins;
- b) argument: 1—1,5 pagini, în care sunt sintetizate atât aspectele teoretice, cât și cele practice din perspectiva importanței și a utilității lor pentru specializarea respectivă;
- c) conținut propriu-zis;
- d) bibliografie;
- e) anexe, după caz.

(2) Textul proiectului/lucrării de specialitate va fi tehnoredactat de candidat. În vederea tehnoredactării proiectului de specialitate de absolvenții unității de învățământ, indiferent de anul absolvirii, se va întocmi un grafic de acces în laboratoarele de informatică sau de specialitate din unitatea de învățământ, sub supravegherea profesorului îndrumător al proiectului/lucrării de specialitate.

(3) Prelucrarea datelor experimentale se face obligatoriu cu ajutorul instrumentelor informatice, în vederea valorificării capacităților dezvoltate prin disciplinele Informatică/Tehnologii asistate de calculator/Tehnologia informației în specializarea absolvită.

(4) Proiectul/lucrarea de specialitate va avea:
— între 15 și 30 de pagini, fără anexe, pentru filiera tehnologică;
— între 5 și 30 de pagini, fără anexe, pentru filiera vocațională.

(5) Proiectul/lucrarea de specialitate (însoțit/însoțită de referatul de evaluare al profesorului îndrumător) se depune la secretariatul unității de învățământ până la data de 30 aprilie a anului școlar

în care se desfășoară examenul pentru certificarea competențelor profesionale, primește un număr de înregistrare și, după susținere, se păstrează în arhiva unității de învățământ timp de 3 ani.

Art. 32. — La filiera tehnologică, precum și la specializările arte plastice și decorative, arte ambientale, arhitectură și design și bibliotecar-documentarist, din cadrul filierei vocaționale:

a) pentru fiecare temă de proiect de specialitate se stabilesc 3—5 teme pentru proba practică, în concordanță cu tematica proiectelor de specialitate. Conținutul temelor din cadrul probei practice va ține cont de cunoștințele și competențele dobândite de candidați pe durata pregătirii în liceu;

b) tematica probei practice se stabilește și se aduce la cunoștință candidaților de comisia metodică din unitatea de învățământ și se aprobă de consiliul de administrație, în conformitate cu art. 26.

CAPITOLUL V

Organizarea și desfășurarea examenului pentru certificarea competențelor profesionale

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 33. — Sălile, laboratoarele, cabinetele, atelierele etc. în care se susține examenul pentru certificarea competențelor profesionale sunt în prealabil adaptate acestor activități prin:

- a) dotarea corespunzătoare;
- b) eliminarea oricăror materiale didactice care ar putea influența candidații în susținerea probelor;
- c) afișarea pe ușa fiecărei săli a listei nominale cu candidații repartizați în sala respectivă și a prevederilor care îi informează pe aceștia că pătrunderea în sală cu materiale ajutătoare, fraudă sau tentativa de fraudă atrage eliminarea din examen.

Art. 34. — (1) Fiecare unitate de învățământ va elabora graficul propriu de acțiune privind desfășurarea examenului pentru certificarea competențelor profesionale, examen care va fi planificat în perioada:

- 1—31 mai, pentru filiera tehnologică;
- 1 martie—31 mai, pentru filiera vocațională.

(2) Modul de organizare și desfășurare a probelor din cadrul examenului pentru certificarea competențelor profesionale este stabilit de fiecare comisie de examinare, în funcție de specializare și de condițiile concrete din unitatea de învățământ, și este comunicat candidaților prin afișare în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1).

SECȚIUNEA a 2-a

Susținerea proiectului/lucrării de specialitate

Art. 35. — Îndrumătorii proiectelor/lucrărilor de specialitate depun la secretariatul unității de învățământ referatele de evaluare a proiectelor/lucrărilor de specialitate elaborate de candidați, însoțite de un tabel din care să rezulte calificativul pentru fiecare candidat: admis/respins, conform anexei D.

Art. 36. — În fața comisiei de examinare din unitatea de învățământ se susțin numai proiectele/lucrările de specialitate care au obținut calificativul admis, confirmat prin referatul de evaluare elaborat de profesorul îndrumător al proiectului/lucrării de specialitate.

Art. 37. — Candidații intră în sala de examen în ordinea afișată, respectându-se ora prevăzută. Președintele, vicepreședintele și membrii comisiei/subcomisiei de examinare verifică identitatea fiecărui candidat. Candidatul primește proiectul/lucrarea de specialitate, cu referatul de evaluare al îndrumătorului și, după caz, hârtie ștampilată pentru ciornă.

Art. 38. — (1) Prezentarea proiectului/lucrării de specialitate se face în fața comisiei de examinare, care stabilește nota finală a acestei probe.

(2) Membrii comisiei/subcomisiei de examinare, cu drept de notare, pot adresa candidatului întrebări asupra conținutului, rezultatelor obținute etc., fără a depăși un timp maxim de 20 de minute pentru fiecare candidat (prezentare și răspuns la întrebări).

(3) Evaluarea proiectului/lucrării de specialitate va ține cont de următoarele criterii:

a) criteriile care vizează calitatea proiectului/lucrării de specialitate: elaborarea, calitatea redactării și structurarea proiectului/lucrării, calitatea materialului documentar utilizat;

b) criteriile care vizează calitatea prezentării proiectului/lucrării de specialitate de către candidat: raportarea candidatului la tema proiectului/lucrării de specialitate, elaborarea și comunicarea, calitatea rezultatelor și, după caz, creativitatea.

(4) Nu se admit contestații privitoare la nota obținută la proba „susținerea proiectului/lucrării de specialitate”.

Art. 39. — (1) Fiecare membru cu drept de notare al comisiei/subcomisiei de examinare evaluează prezentarea proiectului/lucrării de specialitate și notează candidații cu note întregi de la 10 la 1.

(2) Diferența dintre notele acordate de membrii comisiei de examinare nu trebuie să fie mai mare de un punct. În situațiile în care diferența de notare este mai mare de un punct, președintele comisiei de examinare solicită reevaluarea probei. Nota acordată în urma reevaluării rămâne definitivă și se trece în catalogul de examen.

(3) Nota finală la susținerea proiectului/lucrării de specialitate se stabilește ca medie aritmetică a notelor acordate de membrii cu drept de notare ai comisiei/subcomisiei de examinare, calculată cu două zecimale, fără rotunjire. Nota finală se trece în catalogul de examen.

(4) Nota minimă de promovare la susținerea proiectului/lucrării de specialitate este:

- 6 (șase), pentru filiera tehnologică;
- 7 (șapte), pentru filiera vocațională.

SECȚIUNEA a 3-a

Proba practică pentru filiera tehnologică

Art. 40. — Proba practică are ca scop verificarea modului în care candidatul și-a format deprinderile practice și abilitățile necesare pentru probarea competențelor specifice specializării pentru care s-a pregătit.

Art. 41. — (1) După susținerea proiectului de specialitate de către candidat, acesta extrage un bilet pe care se află precizată tema unei probe practice, pe care trebuie să o execute în fața comisiei de examinare.

(2) Biletele care conțin subiectele pentru proba practică sunt întocmite în baza temelor stabilite anterior, în conformitate cu prevederile art. 32.

Art. 42. — (1) Proba practică se susține în cabinete, ateliere, ferme, laboratoare de specialitate din unitatea de învățământ de stat sau particular acreditată ori din unități economice, sub supravegherea permanentă a membrilor comisiei de examinare. În cazul în care proba practică se susține în cadrul unei unități economice, acest lucru este prevăzut într-un protocol încheiat în prealabil între unitatea de învățământ și acel agent economic. Protocolul de desfășurare a probei practice constituie piesă a dosarului comisiei de examinare.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 4 alin. (2), candidații care provin din unitățile de învățământ particular neacreditate pot susține proba practică în unitățile de învățământ la care au absolvit ultimul an de liceu, în condițiile în care candidații au fost școlarizați în specializări pentru care pregătirea profesională se asigură în localitatea respectivă numai de unități de învățământ particular neacreditate. Susținerea probei practice se face în fața comisiei/subcomisiei de examinare, care se deplasează de la unitatea de învățământ desemnată centru de examen la unitatea de învățământ respectivă. Cheltuielile legate de transportul membrilor comisiei/subcomisiei de examinare sunt suportate de unitatea de învățământ la care se face deplasarea.

Art. 43. — Proba practică pentru certificarea competențelor profesionale la liceu, filiera tehnologică, constă în executarea unei lucrări în profil, în funcție de specializare: lucrări practice pe calculator, piese, lucrări de întreținere și reparații, măsurări, verificări, determinări de caracteristici, identificarea și remedierea defectelor, lucrări practice referitoare la sistemul contabil al agenților economici etc.

Art. 44. — Durata probei practice pentru liceu, filiera tehnologică, trebuie să fie între 60 și 120 de minute, în funcție de complexitatea lucrării.

Art. 45. — (1) Evaluarea probei practice se face cu note întregi de la 10 la 1 de către toți membrii cu drept de notare ai comisiei/subcomisiei de examinare.

(2) Diferența dintre notele acordate de aceștia nu trebuie să fie mai mare de un punct.

(3) În situațiile în care diferența de notare este mai mare de un punct, președintele comisiei de examinare solicită reevaluarea probei. Nota acordată în urma reevaluării rămâne definitivă și se trece în catalogul de examen.

(4) Nota finală de la proba practică se stabilește ca medie aritmetică a notelor acordate de membrii comisiei/subcomisiei de examinare, calculată cu două zecimale, fără rotunjire, și se trece în catalogul de examen.

(5) Nota minimă de promovare la efectuarea lucrării practice este 6 (șase).

(6) Nu se admit contestații cu privire la notele obținute la evaluarea probei practice.

SECȚIUNEA a 4-a

Proba practică pentru filiera vocațională

Art. 46. — (1) Proba practică are ca scop verificarea modului în care candidatul și-a format deprinderile practice și abilitățile necesare pentru demonstrarea competențelor specifice specializării pentru care s-a pregătit.

(2) Proba practică constă în executarea/demonstrarea unei probe practice muzicale, interpretative, artistice, sportive etc.

(3) Graficul de acțiuni privind organizarea și desfășurarea probei se afișează cu cel puțin două săptămâni înainte de începerea acesteia și cuprinde:

- a) programarea pe zile și ore a candidaților, în ordine alfabetică, pe clase (grupe) și specializări;
- b) numărul maxim al candidaților dintr-o grupă, stabilit de fiecare unitate de învățământ, în funcție de posibilitățile sale;
- c) durata probei practice pentru liceele sportive, stabilită în funcție de specializare/disciplinele sportive, numărul concurenților și baza materială existentă.

(4) Proba practică se desfășoară în afara orelor de curs. Proba practică se susține în săli de clasă, cabinete sau laboratoare de specialitate, baze sportive acoperite sau în aer liber. Proba practică pentru liceele/clasele cu program sportiv se susține în spațiul delimitat denumit *zonă de examen*.

(5) Pentru specializarea muzică subiectele pentru proba de solfegiu și citire la prima vedere vor fi elaborate de comisia de examinare cu o oră înaintea începerii probei, în prezența inspectorului de specialitate. Comisia de examinare elaborează un număr de bilete egal cu cel puțin jumătate din numărul candidaților, conținând subiecte având același grad de dificultate. În ziua examenului fiecare candidat extrage un bilet.

(6) La liceele/seminariile teologice proba practică se desfășoară într-o săptămână de pregătire practică, programată de comisia de examinare în perioada menționată la art. 34.

(7) La liceele sportive proba practică se desfășoară simultan în toate unitățile școlare din județ (municipiul București).

Art. 47. — (1) Proba practică va fi evaluată de membrii cu drept de notare ai comisiei de examinare, conform art. 10.

(2) La probele practice nu se admit contestații.

(3) Conform art. 23 alin. (2) și art. 24, pentru liceele/clasele cu profil sportiv, teologic — specializarea pastorală și artistic, specializările muzică, coregrafie și teatru, proba practică are mai

multe etape. Pentru promovare candidații trebuie să obțină la fiecare etapă minimum nota 5 (cinci).

CAPITOLUL VI

Stabilirea și comunicarea rezultatelor finale

Art. 48. — (1) Nota finală pentru fiecare probă a examenului pentru certificarea competențelor profesionale se stabilește ca medie aritmetică, calculată cu două zecimale, fără rotunjire, a notelor acordate de fiecare examinator, membru cu drept de notare al comisiei de examinare.

(2) Media finală la examenul pentru certificarea competențelor profesionale o constituie nota obținută din media aritmetică, calculată cu două zecimale, fără rotunjire, a notelor obținute la:

- susținerea proiectului/lucrării de specialitate;
- proba practică.

Art. 49. — Media minimă de promovare a examenului pentru certificarea competențelor profesionale, calculată în conformitate cu precizările art. 48 alin. (2), este:

- 6 (șase), pentru filiera tehnologică;
- 7 (șapte), pentru filiera vocațională.

Art. 50. — (1) Rezultatele probelor „susținerea proiectului/lucrării de specialitate”, respectiv „proba practică”, se afișează în termen de 24 de ore de la desfășurare.

(2) După încheierea examenului pentru certificarea competențelor profesionale se comunică rezultatele finale ale examenului, prin afișarea listelor nominale care cuprind: numele și prenumele candidaților, notele obținute la fiecare probă a examenului, media finală și rezultatul final, respectiv „admis”, „respins”, „neprezentat”, „eliminat din examen”.

(3) Un candidat se consideră neprezentat dacă a absentat la cel puțin una dintre probele/etapele de examen.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 51. — Examenul pentru certificarea competențelor profesionale are caracter public, fără ca persoanele prezente în asistență să poată interveni. În mod excepțional președintele poate dispune întreruperea examinării și eliminarea din sală a persoanelor cu atitudine și comportament necorespunzătoare.

Art. 52. — (1) Examenul pentru certificarea competențelor profesionale din unitățile de învățământ care școlarizează elevi cu deficiențe de toate categoriile se organizează și se desfășoară cu respectarea următoarelor dispoziții speciale:

a) vicepreședintele comisiei de examinare este un profesor cu specialitatea psihopedagogie specială, pedagogie, psihologie sau,

în lipsa acestuia, un profesor de specialitate pentru pregătirea de bază și în specialitate, având cel puțin gradul didactic II;

b) comisiile de examinare asigură șanse egale candidaților cu deficiențe, prin adaptarea procedurilor de examinare, în funcție de particularitățile individuale și de cele specifice deficienței respective.

(2) Exemple de adaptare a procedurilor de examinare la deficiențele elevilor:

a) asigurarea posibilității de comunicare prin utilizarea sistemului Braille pentru elevii nevăzători, respectiv a limbajului mimico-gestual pentru elevii cu deficiențe de auz, inclusiv posibilitatea asigurării, după caz, a unui interpret autorizat;

b) mărirea timpului destinat efectuării lucrării practice de către candidații cu deficiențe fizice (motorii) sau vizuale;

c) asigurarea scrisului cu caractere mărite pentru candidații ambliopi;

d) transmiterea prin dictare, pentru elevii cu anumite deficiențe, a informațiilor corespunzătoare tematicii probelor de examen afișate/prezentate vizual;

e) adaptarea probelor practice pentru absolvenții cu deficiențe motorii și neuromotorii.

Art. 53. — Respectarea prezentei metodologii este obligatorie pentru toate persoanele implicate în organizarea și desfășurarea examenelor pentru certificarea competențelor profesionale.

Art. 54. — Președintele comisiei de examinare din fiecare unitate de învățământ răspunde de completarea certificatelor de competențe profesionale.

Art. 55. — Plata membrilor comisiilor de examinare se reglementează prin ordin separat.

Art. 56. — Colectarea unor fonduri materiale sau bănești de la candidați, de la părinții sau rudele acestora este interzisă. Încălcarea acestei dispoziții atrage sancționarea în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 57. — (1) Raportul întocmit de comisia de evaluare județeană/a municipiului București privind rezultatele examenelor pentru certificarea competențelor profesionale se transmite, prin delegat sau prin poștă, la Ministerul Educației și Cercetării — Direcția generală pentru învățământ preuniversitar, în termen de 15 zile de la încheierea sesiunii de examen în toate unitățile de învățământ din județul respectiv/municipiul București.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se întocmește atât pentru învățământul de stat, cât și pentru cel particular, după modelul prevăzut în anexa A.

Art. 58. — Anexele A, B, C și D fac parte integrantă din prezenta metodologie.

ANEXA A
la metodologie

Comisia de evaluare a județului .../municipiului București

RAPORT

privind rezultatele examenului pentru certificarea competențelor profesionale în învățământul liceal, filierele tehnologică și vocațională

1. Situația statistică privind rezultatele examenului pentru certificarea competențelor profesionale, raportate, separat, pentru învățământul de stat și învățământul particular

*)	Număr de elevi										Promovabilitate (%)	
	Înscriși		Prezenți		Absenți		Promovați		Respinsi		urban	rural
	urban	rural	urban	rural	urban	rural	urban	rural	urban	rural		
TOTAL:												
TOTAL GENERAL:												

2. Modul de organizare și desfășurare a examenului pentru certificarea competențelor profesionale (numărul centrelor de examen, respectarea prevederilor prezentei metodologii, probleme apărute etc.)

3. Propuneri de modificare/completare a Metodologiei de organizare și desfășurare a examenului pentru certificarea competențelor profesionale în învățământul liceal, filierele tehnologică și vocațională.

*) Se completează specializarea.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII ȘI PROGNOZEI

ORDIN
privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale
„Parcul Industrial Sibiu“ — S.A.

Având în vedere:

— art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, aprobată și modificată prin Legea nr. 490/2002;

— art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002,

în temeiul prevederilor art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării și Prognozei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării și prognozei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă titlul de parc industrial Societății Comerciale „Parcul Industrial Sibiu“ — S.A., denumită mai jos *societate-administrator*, având numărul de înregistrare la Oficiul registrului comerțului J32/653/24 octombrie 2001, codul unic de înregistrare nr. 14252288, sediul social în comuna Selimbăr nr. 444, județul Sibiu, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2 alin. (1).

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) face parte din domeniul privat al comunei Șelimbăr, județul Sibiu;

b) este situat în teritoriul administrativ al comunei Șelimbăr, județul Sibiu, pe DN 1 între comunele Șelimbăr și Veștem, fiind înscris în C.F. nr. 75 cu numărul topografic al parcelei 1.753, respectiv 1.816;

c) este în suprafață de 95,4 ha.

(2) Societatea-administrator deține dreptul de folosință asupra terenului descris la alin. (1).

Art. 3. — (1) Titlul de parc industrial este valabil în perimetrul prevăzut în anexa la prezentul ordin, pe durata de existență a societății-administrator, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Anexa face parte integrantă din prezentul ordin și se va comunica celor interesați de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Dezvoltării și Prognozei.

Art. 4. — Societatea-administrator deținătoare a titlului de parc industrial urmărește realizarea obiectivelor enumerate la art. 1 alin. (1) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002, și transmite trimestrial Ministerului Dezvoltării și Prognozei rapoarte privind activitățile realizate în parcul industrial.

Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan

București, 31 martie 2003.
 Nr. 89.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII ȘI PROGNOZEI

ORDIN
privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale
„Parc Industrial“ — S.R.L. Hunedoara

Având în vedere:

— art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, aprobată și modificată prin Legea nr. 490/2002;

— art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002,

în temeiul prevederilor art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 758/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării și Prognozei, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării și prognozei emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă titlul de parc industrial Societății Comerciale „Parc Industrial“ — S.R.L. Hunedoara, având numărul de înregistrare la Oficiul registrului comerțului J 20/894/15 noiembrie 2002, codul unic de înregistrare nr. 15018316, sediul social în municipiul Hunedoara, Bd. Libertății nr. 17, județul Hunedoara, care administrează parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2 alin. (1).

(2) Societatea Comercială „Parc Industrial“ — S.R.L. Hunedoara, denumită în continuare *societate-administrator*, este înființată prin asocierea următorilor membri:

1. Consiliul Local al Municipiului Hunedoara;

2. Sindicatul „Siderurgistul“ Hunedoara.

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) face parte din domeniul privat al municipiului Hunedoara;

b) este situat în zona industrială din nordul municipiului Hunedoara, satul Peștișu Mare, fiind înscris în C.F. Hunedoara nr. 1.942 cu numărul topografic al parcelei 2.323/9;

c) se învecinează la nord cu pârâul Petac și drum comunal, la sud și la est cu lotul nr. topo nou 2.323/10 — grup laminoare și la vest cu DN 68B Hunedoara—Sântuhalm, lotul nr. topo nou 2.323/11 și lotul nr. topo nou 2.323/12;

d) este în suprafață de 19,3 ha.

(2) Societatea-administrator deține dreptul de folosință, pe termen de 50 de ani, asupra terenului descris la alin. (1).

Art. 3. — (1) Titlul de parc industrial este valabil în perimetrul prevăzut în anexa la prezentul ordin, pe durata de existență a societății-administrator, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Anexa face parte integrantă din prezentul ordin și se va comunica celor interesați de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Dezvoltării și Prognozei.

Art. 4. — Societatea-administrator deținătoare a titlului de parc industrial urmărește realizarea obiectivelor enumerate

la art. 1 alin. (1) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002, și transmite trimestrial Ministerului Dezvoltării și Prognozei rapoarte privind activitățile realizate în parcul industrial.

Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan

București, 31 martie 2003.
Nr. 90.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 188 din 11 februarie 2003

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 1 din 11 februarie 2003

O R D I N

pentru aprobarea modificării și completării Reglementărilor contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.982/5/2001, precum și a modificării și completării Planului de conturi pentru societățile bancare și a normelor metodologice de utilizare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.418/344/1997, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul prevederilor art. 4 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, și ale art. 36 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice și guvernatorul Băncii Naționale a României emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de conturi și normele metodologice de utilizare a acestuia pentru instituțiile de credit care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.982/5/2001, modificarea și completarea conținutului și funcționii contului 519 „Alte rezerve”, prevăzut de Planul de conturi pentru societățile bancare și normele metodologice de utilizare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, și al guvernatorului Băncii Naționale a României nr. 1.418/344/1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și concordanțele dintre unele conturi din Planul de conturi pentru instituțiile de credit care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva Comunităților Economice Europene nr. 86/635/CEE și cu Standardele Internaționale de

Contabilitate aplicabile instituțiilor de credit și conturile corespunzătoare din Planul de conturi pentru societățile bancare și normele metodologice de utilizare a acestuia, cuprinse în anexele nr. 1—3*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Banca Națională a României va urmări în cadrul acțiunilor de supraveghere desfășurate potrivit legii aplicarea de către instituțiile de credit a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage aplicarea sancțiunilor și/sau a măsurilor prevăzute la art. 69 și, respectiv, la art. 70 din Legea bancară nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și a celor prevăzute la art. 189 și, respectiv, la art. 191 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 200/2002.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

*) Anexele nr. 1—3 se publică ulterior.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
